

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د لویو زده کړو وزارت
د سید جمال الدین افغاني پوهنتون
د اقتصاد پوهنځی

عمومي اقتصادي سياستونه

د محصل نوم :

ترتیب کوونکی : استاد ذبیح الله (عظیمي)

ټولګی : څلورم

سمستر : اوم

څانګه :

کال : ۱۳۹۶ هـ ش

Download from: aghalibrary

لومړی څپرکی

اقتصادي سياستونه

سياست پېژندنه:

د سياست کلیمې مانا او مفهوم: سياست د بنایسته کولو په مانا دی او باید ووايو چې د هېواد او حکومت د چارو د ترسره کولو لپاره استعمالېږي. دا ځکه چې د حکومت هدف د خلکو په حالت کې اصلاح او بهتر والی راوستل دي، نو په دې اساس هم ویلای شو چې په منظم ډول د حکومت پرمخ بېولو ته سياست وايي.

په انگلیسي ژبه کې politic کلمه یوازې د ملکي خدمتونو او دولتي چارو د سمون لپاره استعمالېږي، ولې په عربي ژبه کې سياست هر اړخیزه مانا او مفهوم لري لکه: د نفس اصلاح کول، د کورنۍ اصلاح کول او حتی ټول اصلاحي کارونه د همدې کلیمې په مفهوم کې شامل دي، د پورته څرگندونو څخه په ډاگه شوه چې سياست په لغت کې د یوه شي سمولو، اصلاح کولو، په بڼه بڼه جوړولو او بنایسته کولو ته وايي.

د سياست اصطلاحي پېژندنه

د سياست اصطلاحي پېژندنې لپاره سياست پوهانو بېلابېلو تعريفونه وړاندې کړي چې د هغوی د تعريفاتو ځینې بېلگې په لاندې ډول ذکر کوو:

1. امام غزالي (رح) سياست داسې تعريفوي: د خلکو اصلاح کولو او د دنيوي او اخروي ستونزو څخه د خلاصون نېغې لارې ته لارښوونې کولو ته وايي.
2. د سياسي علومو دايره المعارف چې د کويټ پوهنتون خپور کړی دی سياست داسې تعريفوي: د انساني ټولنو د اداره کولو فن ته سياست وايي.
3. په علم السياسة کې د دولت د چارو د چلولو فن ته سياست وايي.

او په انسيكلوپېډيا کې د نولي په نوم يو سياست پوه سياست په درې ټکو کې واضح کوي

1. سياست د شته امکاناتو غوره کارونې او لږو امکاناتو د ډيرې کارونې پوهه ده .
2. سياست په انسانانو حکومت کول دي.
3. سياست د واک لپاره مبارزه ده.

اقتصادي سياست پېژندنه

اقتصادي سياست د عمومي سياست يوه څانگه ده او هدف ور څخه اقتصادي ستونزو ته د پای ټکی اېښودل دي.

اقتصادي سياست: اقتصادي سياست د هغه کونښنونو او هلو ځلو څخه عبارت دی کوم چې ټول اقتصادي جريانات په يوه سيمه، هېواد او يوه منطقه کې د خپل تاثير لاندې راوستل غواړي .

اقتصادي سياست په منطقي لحاظ په درې ډوله دی چې عبارت دي له:

1. **سيمه ايز (محلې) اقتصادي سياست:** محلي اقتصادي سياست هغه وخت مطرح کېږي کله چې يوه اقتصادي ستونزه يوې وړې سيمې ته متوجه وي .
2. **ملي اقتصادي سياست:** ملي اقتصادي سياست هغه وخت مطرح کېږي کله چې يوه اقتصادي ستونزه يو هېواد ته متوجه وي.
3. **بين المللي اقتصادي سياست:** هغه وخت مطرح کېږي کله چې يوه اقتصادي ستونزه څو هېوادونو ته متوجه وي .

همدارنگه اقتصادي سياست د بازار په اقتصادي نظام کې ټول هغه تدابير چې د مستقلو ادارو له خوا د بازار د ضعف او کمزورۍ سره د مقابلې لپاره په کار باندې وړل کېږي د اقتصادي سياستونو په نوم ياديږي .

اقتصادي سياست د هر ډول عمومي اقدام څخه عبارت دی کوم چې اقتصادي وضعیت ته د تغیر ورکولو لپاره د یوې یا څو اقتصادي وسیلو په واسطه باندې یو یا څو اقتصادي اهدافو ته د رسیدو په خاطر د دولت د باصلاحیت ارگان له خوا عملي کېږي .

اقتصادي اهداف او مقاصد عبارت دي له : اقتصادي پرمختیا ، د پیسو د ارزښت ثبات ، د تادیاتو د بیلاس توازن ، د قیمتونو ثبات او استحکام ، کامل استخدام ، اقتصادي رفاه او سوکالی ، د کاري ساعتونو کموالی ، اجتماعي خدماتو ته لاس رسی ، د عوایدو زیاتوالی ، د عاید عادلانه ویش ، د هېواد د مختلفو منطقو او سیمو متوازن رشد او داسې نور.....

اقتصادي سياستونه کمی او کیفی متحلینو درلودونکی دی کوم چې د پالیسی جوړونکي له خوا د اقتصادي اهدافو د لاسته راوړلو لپاره کارول کېږي او د نوموړو وسایلو څخه د اقتصادي اهدافو د ترلاسه کولو لپاره ګټه اخیستل کېږي چې دغه متحولین عبارت دي له : د پانګې ربحه ، د مالیاتو فیصدي ، د مزد او معاش اندازه ، د قیمتونو سطحه ، ګمرکي تعرفې ، دولتي مصارف ، د اسعارو نرخ او داسې نور.....

دغه متحولین او یا د اقتصادي پالیسی وسایل د یو یا څو اقتصادي پالیسیو لکه د پس انداز سیاست ، د سرمایه گذاری سیاست ، مالي سیاست ، پولي سیاست ، د استخدام سیاست ، د قیمتون سیاست او داسې نورو سیاستونو لپاره په کار وړل کېږي .

د اقتصادي سیاستونو طرحه ورکونکي اشخاص او موسسات هغه سازمانونه دي کوم چې یو سلسله معلومات او لومړیتوبونه تشخیصوي او د هغې د ترلاسه کولو لپاره د حل لارې چارې پیشنهادوي چې په ځینو هیوادونو کې د دغه پالیسیو طرحه کوونکي پارلمان ، مقتدر احزاب او مستهلکین وي .

د اقتصادي سیاست د مؤثریت او ګټورتوب د درجې د لوړوالي لپاره لارمه ده چې د اقتصادي معلوماتو څخه علاوه غیرې اقتصادي معلومات کوم چې د یوې ټولنې خصوصیات تمثیلوي لکه محیطي مشخصات ، طبیعي مشخصات ، تخنیکي مشخصات ، رواني مشخصات ، سازمانی مشخصات ، بین المللي مشخصات ، د عقایدو مشخصات ،

، ملي عنعنات ، تاريخي ارزښتونه سياسي نظام او داسې نور په نظر کې نيول کېږي د همدغې پيچيده گي او سخت والي په نظر کې نيولو سره دولتونه مکلف دي چې د اقتصادي پاليسيو جوړونکو په انتخاب او ټاکلو کې عيني او افابي معيارونه په نظر کې ونيسي او د پاليسيو د طرحې مسؤليت هغو افرادو ته وسپاري کوم چې د اجتماعي مسايلو د درک کولو څخه علاوه د اقتصاد او ټولنپوهنې په رشتو کې علمي او عملي تجربې او مالومات ولري .

د اقتصادي سياستونو د لوستي هدف

څرنگه چې په مخکنيو درسونو کې مو لوستي وو، چې په اقتصادي امورو کې د دولت مداخلې د وخت او زمان د غوښتنو سره سم زياتې او کمې شوي دي، يانې هرکله چې په اقتصادي چارو کې د دولت مداخله زياته وي نو په هماغه اندازه د دولت اغيزې هم ډېرې وي، چې د دې سره د اقتصادي سياست فعاليت هم فعاله او منظم وي او کله چې د دولت مداخله په اقتصادي امورو کې کمزورې وي نو اغيزې يې هم چندان نه وي او د اقتصادي سياست فعاليت هم کمزورې وي .

چې په پورتنيو دواړو حالاتونو کې اقتصادي سياستونه په بېلابېلو ډولونو سره تعريف شوي دي او نوموړي سياستونه مونږ د دوه اقتصادي مکتبونو د اقتصاد پوهانو له نظره مطالعه کوو.

په لومړي حالت کې د اقتصادي سياست تعريف:

په لومړي حالت کې د کلاسيکو علماوو بنسټ ايښودونکی ادم سميت وايي چې په اقتصادي چارو کې د دولت مداخلې ته ضرورت نشته ځکه چې اقتصادي تعادل د رقابت په اساس خپله د تعادل حالت ته راځي او همدغه رقابت په بازار کې اجتماعي منفعيت او گټورتوب تضمينوي . او بيا د اجتماعي منفعيت او گټورتوب منابع په مؤثر ډول باندې توزیع کوي يانې د توليد د عواملو گټه د رقابت په اساس ويشل کېږي د دې عالمانو په نظر باندې که

چېرته دولت په اقتصاد کې مداخله وکړي نو په دې صورت کې به د منابعو گټورتوب او منفعت له منځه لاړ شي .

همدارنگه د کلاسيک مکتب اقتصاد پوهان وايي چې په بازار کې د توليد ارزښت د مؤلدينو او مستهليکينو له لوري په اتوماتيک ډول سره ټاکل کېږي . ځکه هر کله چې عرضه او تقاضا د توليد ارزښت لوړ کړي نو له دې سره سم قيمت هم لوړېږي او که چېرې د توليد ارزښت ټيټ شي نو د دې سره قيمتونه هم ټيټېږي خو که چېرې د دغو قيمتونو په لوړوالي او ټيټوالي د ټولني افراد او وگړي خوښ او راضي وي نو بيا په همدې اساس د دولت مداخلې ته اړتيا نه ليدل کېږي .

له بلې خوا لوړ قيمتونه د اقتصادي رشد او ودې سبب گرځي چې همدغه رشد او انکشاف ټولنيز او اقتصادي گټورتوب منځ ته راوړي او له دې سره سم اقتصادي تعادل قايمېږي ، نو په دې حالت کې دولت بايد په اقتصادي چارو کې مداخله ونه کړي او يوازې د دولت دنده دا ده چې داسې چاپېريال ايجاد کړي چې د بازار قوتونه (Market forces) وکولای شي چې د توليد ټولې منابع په متفاوت ډول او د رقابت په اساس توزيع او استفاده ور څخه وکړي . يانې د نهايي توليد په پايله لاسته راغلي گټه په سهيمو عواملو باندې په عادلانه توگه توزيع کړي . مثلاً هر کله چې يو جنس ته تقاضا لوړه شي نو د همدغه جنس قيمت هم لوړېږي نو په دې صورت کې په همدې جنس کې د توليد عواملو ته تقاضا هم لوړېږي او بلاخره عايد يې هم ورسره زياتېږي . نو په دې حالت کې چې دولت مداخله ونه کړي اقتصادي سياستونه په لاندې ډول سره تعريفېږي :

اقتصادي سياستونه د هغه نهادونو او قوانينو د حفظ او ساتنې څخه عبارت دي چې د بازار قوتونو ته د دې امکان برابر کړي ترڅو په مؤثر ډول خپل فعاليت ترسره کړي . چې دغه قوانين عبارت دي له : بيمه ، تقاعد او د کار شرايط .

همدارنگه په دغه پورته حالت کې د بازار اقتصاد ونشو کولای چې مؤثر فعالیت ته زمينه برابره کړي، نو ځکه د بازار اقتصاد د ضعف سره مخ شو او ونه شو کولای چې اقتصادي نظام په سالم ډول رهبري کړي. د همدې له امله په ټولنه کې د بازار له کړنو او اغېزو څخه نارضايتي منځته راغله او وروسته له دوهم نړېوال جنگ څخه د کينز نظرياتو په ټولنه کې زيات محبوبيت وموند او د دولتونو له خوا په اقتصادي چارو کې نوی نقش او زياتې اغېزې څرگندې شوې، نو ځکه له دې وروسته د اقتصادي سياستونو سازماندهي په صراحت سره خپل اهميت څرگند کړ، يانې په دې اړوند زيات کوبنښن کېده چې د اقتصادي اهدافو مجموعه په همزمان شکل لاسته راوړي. د دولت اقتصادي اغېزو په زياتېدو سره اقتصادي اهداف په اگاهانه ډول وروسته له نړېوال جنگ څخه زياتوالی وموند ځکه چې د بازار اقتصاد د ضعف او کمزورۍ سره مخامخ شو او ونشو کولای چې اقتصادي نظام په سالم ډول رهبري کړي.

په دوهم حالت کې د اقتصادي سياستونو تعريف:

د دې په باره کې نيوکلاسيک اقتصاد پوهان وايي چې د بازار په اقتصادي نظام کې تعادل نه قايمېږي او که چېرې قايم هم شي نو هغه د تصديو له خوا ماتېږي ځکه چې تصدی د زياتې گټې قيمتونه لوړوي په دې صورت کې طبيعي رقابت له منځه ځي او مصنوعي رقابت رامنځته کېږي چې په اقتصاد کې بيا تعادلي حالت په خپله له منځه ځي له بلې خوا څخه مؤلدين د لوړو قيمتونو لپاره اجناس پټوي او دغه عمل يې انحصار منځ ته راوړي چې انحصار د مؤثر فعالیت مخه نيسي. نو د دې لپاره چې بازار مؤثر فعالیت وکړي بېروني قوې ته ضرورت ليدل کېږي چې دغه بېروني قوت دولت دی او دولت کولی شي چې د خپل موقف څخه په استفادې اړونده ستونزې حل کړي.

سمويلسن وايي: د بازار اقتصاد و نشو کولی چې په اقتصاد کې تعادل قايم کړي ، ځکه چې د بازار د نیمگړتياوو له امله ځينې ستونزې ايجاد شوي لکه: د عامه اجناسو عدم موجوديت ، بهرني تاثيرات ، سياسي بې ثباتي، د کافي معلوماتو نه شتون او داسې نور... نو د دغه ستونزو د حل لپاره دولت ته ضرورت ليدل کېږي .

چې په دغه وخت کې اقتصادي سياست لاندې تعريف اختياروي او يا په دوهم حالت کې اقتصادي سياستونه داسې تعريفېږي:

تعريف: د بازار په اقتصاد کې ټول هغه تدابير چې مستقلا ادارو او دولت له خوا نه د بازار د ضعف سره د مقابلي لپاره په کار وړل کېږي د اقتصادي سياستونو په نوم يادېږي.

په ۱۹۷۱م کال کې د اقتصاد يو عالم د کالدور په نامه داسې وايي: پخوا به دولتونو د دې څخه پرهېز کاوه چې په اقتصاد کې مداخله وکړي خو اوس مهال د دولت مداخله په اقتصاد کې ضروري شوې ده او په اقتصاد کې دغه مداخله د ارزيا بې لاندې نيول کېږي هغه ځکه چې دولت د اقتصادي اهدافو په تعين او لاسته راوړلو کې مهم رول لري.

همدارنگه ويلای شو چې په اوس وخت کې يو اقتصادي نظام هم په خپله په خپل سر د يوې ټولني هغه اقتصادي اهداف او غوښتنې په مطلوبه توگه او پوره مؤثريت سره پوره کولای نه شي ترڅو پورې چې ځانگړي اقتصادي سياستونه ورته وضع نه شي ، چې دغو سياستونو او اهدافو ته د رسېدو په لاروچارو د ۱۹۳۲-۱۹۳۰م کلونو کې د رامنځته شوي اقتصادي بحران سره او بېرته د دې وضعې نه د ټولني د خلاصون په موخه ضرورت محسوس شو چې څه بايد وشي؟ چې بيا د لمړي ځل لپاره کينز يوه پاليسي وضعه کړه (بايد دولت مداخله وکړي او مجموعي تقاضا زياته کړي) او بيا په ځانگړي ډول په اوسني وخت کې چې نړۍ سره يوه شوې د ازاد بازار شتون او د خارجي تجارت ازادې د خصوصي سکتور پرمختگ، خارجي پانگوونې ته او داسې نور ټول هغه عوامل دي چې بايد هر هېواد له خپل داخلي اقتصاد د

ثبات او ټولني د رفاه لپاره ځانگړي اقتصادي پاليسيانې ولري . نو بايد په ياد ولرو چې هره اقتصادي پاليسي بايد له درې اړخونو څخه مطالعه شي :

1. موضوع : په دې مانا چې اقتصادي پاليسي د کومو ځانگړو موخو لپاره وضع کېږي .
2. اصول او قواعد : په دې مانا چې د ټولو اوسولو او قواعدو په رڼا کې به نوموړې پاليسي ټاکلي موخو ته ځان رسوي .
3. وسايل او امکانات : په دې مانا چې بايد ټول هغه امکانات او وسايل که هغه سياسي ، اجتماعي او يا هم اقتصادي وي بايد وړاندې له وړاندې څخه پيشبيني شي چې پرمت يې وکولى شي ټاکلي اقتصادي اهداف لاس ته راشي .

دا چې اقتصادي اهداف د يوې ټولني او اقتصادي نظام څخه تر بلې ټولني او اقتصادي نظام پورې توپير لري او هره ټولنه (اقتصادي نظام) له خپل ځان لپاره خپل ځانگړي اهداف لري چې غواړي د يوې مناسبې اقتصادي پاليسي رامنځ ته کولو سره هغه ټاکلي اقتصادي اهداف لاسته راوړي ، نو مونږ دلته يو لړ هغه اقتصادي اهداف چې تقريباً هره ټولنه او اقتصادي نظام يې غواړي ترلاسه کړي تر بحث او مطالعې لاندې نيسو چې هغه عبارت دي له :

1. **کامل استخدام (Achieving Full Employment)** : کامل استخدام په دې

مانا چې د امکان تر حده پورې د کارگري قوې په کار گمارل او د همدغې کارگري قوې زياتوالی او د دوی څخه د امکان تر حده پورې کار اخيستل دي تر څو اکثره برخه يې بېکاره پاتې نشي . يا په بل عبارت د کارگري قوې د کاري سويې تقويت په دې خاطر چې توليدي (کاري) مؤثريت او مفيديت يې لوړ شي او پر مت يې اقتصادي وده رامنځته شي ، دا د دې لپاره چې د نوموړي کاري قوې زياته برخه بېکاره پاتې شي نو يو لړ اقتصادي او اجتماعي زيانونه لري ، نو ويلای شو چې پوره استخدام يا کامل استخدام په دې مانا دی چې ټول وگړي چې ځانگړي

مهارتونو او تخصص درلودونکی وي او غواړي چې کار وکړي په مختلفو کارونو او شغلونو کې په کار مصروف وي ، نو په داسې حالت کې مونږ ویلای شو چې په نوموړي ټولنه کې کامل استخدام شتون لري . لېکن په حقیقت کې په اقتصاد کې کامل استخدام ممکن نه دی او هره ټولنه د کارگري قوې یوه خاصه فیصدي د ځینو دلایلو په له امله بېکاره لري چې ورته طبیعي بېکاري وایي .

د یو هېواد کاري قوه به د لاندې درېو خصوصیاتو د لودونکي وي:

- د کار کولو قانوني عمر به یې بشپړ کړی وي .
- د یو خاص مهارت او هنر درلودونکی به وي .
- د کار کولو علاقه به ولري او هم د کار په لټه کې وي .

نو د پورته درېو خصوصیاتو په پوره کولو سره که اوس یو نفر کار کوي نو ویلای شو چې په کار گمارل شوی دی . او که چېرته یې کار نه وي پیدا کړی او لومړني درې واړه شرطونه یې پوره کړي واوسي نو بیا وایو چې دا کس بېکاره دی .

2. د قیمتونو ثبات (Maintaining price stability) : اقتصادي استقرار په ټوله

کې د نرخونو د ثبات سره تړاو لري دا ځکه چې د نرخونو بې ثباتي او هر وخت د چټک بدلون (انفلاسیون) دعاید په عادلانه ویش اغیزه لري او همدارنگه یو لږ نور منفي تاثیرات هم لري لکه په خارجي تجارت ، اقتصادي ودې او پراختیا ، په استهلاک او کار او داسې نور...

کله چې قیمتونه لوړېږي اقتصادي ثبات ور سره متضرره کېږي او له منځه ځي همدارنگه له بل پلوه د ټولو تولیدي عواملو پوره استعمال او ور څخه اعظمي گټه اخیستنې سره اقتصادي ثبات او استقرار په مانا دی او اقتصادي ثبات کامل استخدام رامنځته کوي .

په ټولنه کې د ځينو اقتصاد دانانو له نظره د اقتصادي رشد لپاره يو ضروري شرط دی ، نو کله چې په اقتصاد کې کامل استخدام شتون ونه لري نو په کال کې

